

CHUYỆN NGOÀI LỀ VỀ BÀI THƠ 'BẠN QUAN'

Một ngày tháng 8 năm 2016, tôi nhận được email của Vũ Thị Hương Mai, đưa em hàng xóm cũ và là cộng tác viên của blog Trang Đặng Xuân Xuyên, cho biết những bình luận của nhà thơ Phạm Khang (nguyên biên tập viên Nhà xuất bản Thanh Hóa) với bạn đọc Nguyễn Quý Mậu về bài cảm nhận của nhà thơ Chữ Văn Long với bài thơ "**Bạn Quan**" của tôi:

"*Nịnh cả thôi. Chữ Văn Long là chúa nịnh Quý ạ. Đừng cả tin. Bài thơ trên toàn ý của người xưa. Thời thơ mới. Cũ lắm. Nhạt lắm. Cảnh ấy đâu sống động ở thời @ Quý ơi.*"

Mời Quý vị đọc bài thơ BẠN QUAN của Đặng Xuân Xuyên, viết ngày 18 tháng 3 năm 2016:

BẠN QUAN

*Bạn cũ lâu ngày gặp lại
Chén rượu quê đưa đầy tủy trần
Tao ruột ngựa hỏi câu ngớ ngẩn
Mày làm quan chắc kiếm bộn tiền
Chức ấy rẻ mà sinh lắm lãi
Mày học ngu nhưng thủ đoạn tài
Tao học giỏi nhưng mù thủ đoạn
Mãi long đong chức phó dân quen
Mày nhăn mặt chữ tao thằng đều
Quá nửa đời mãi chữa hết ngu...*

*Rượu tới tâm
Mày ghé tai tao
Nói thật nhỏ
Căng tai mới rõ
Làm người khó
Làm quan càng khó
Chồn quan trường chó vẹt giống nhau
Mày than đời chỉ rặt những thau
Quan càng lớn chữ nhân càng nhỏ
Ví miệng quan giống tròn trẻ nhỏ
La liếm quen rồi nào biết bản nhợ.*

*Tao gặt gù già bộ ngớ ngờ
Khen các quan vì dân vì nước
Nghe nửa câu mắt mày trợn ngược
Chữ tao khùng hết "lũ dân ngu"
Mày chữ thề đặc giọng quân khu
Đời đã chó
Quan trường càng chó
Rồi nhăn nhó
Than đời mày nhợ
Mấy tháng trời bồng lộc hực xơi...
Rượu mày mời*

*Tao uống khó trôi
Thịt mày gắp
Tao nhai khó nuốt
Trời nhiều gió
Hay lòng tao nổi gió
Rượu đầy vò
Tao ngất ngưỡng vờ say.*

**Hà Nội, trưa 18 tháng 03.2016
ĐẶNG XUÂN XUYẾN**

Và những i ôi thơ tôi:

"Nghe thấy mép của cụ Nguyễn Bính, cụ Hàn Mặc Tử cười thâm. Lại nghe cái mé loạn của cái tình trăng gió uớt át của liêu trai... thành ra giả tạo và không thật khiến cho bậc kiêng chữ kiêng khem khó nuốt trôi được. Thơ đọc được phải có chữ thật của mình, gan ruột mình, tuyệt nhiên không uốn éo vay mượn của người khác. Kiếp nạn của thơ khó bắt mạch và giá hóa lấm đấy..."

Sau đó anh Phạm Khang "trao đổi" với bạn facebook về các bài viết cảm nhận về thơ tôi:

"Quý rất tuyệt. Mình thích sự ngay thẳng và chữ nghĩa. Đơn đặt hàng là thứ phi văn chương Quý ạ... Tối thiểu ở cái thời gà lợn lên ngôi thì anh ta phải là Hội viên Hội Nhà Văn Việt Nam Quý ơi..."

Định điện thoại trao đổi với anh Phạm Khang là tôi làm thơ chỉ để giao lưu, giải trí với bạn facebook và bạn thơ, bạn facebook viết cảm nhận về thơ của tôi vì họ thích các bài thơ đó, họ vô tư và trong sáng với thơ. Nhưng tôi nghĩ, chuyện mấy người hám danh "đặt bài khen thơ" là có thật nên Phạm Khang mới "suy ra" như thế, hơn nữa, tôi vô tình "mắc lỗi" với Phạm Khang khi vào làm việc với Nhà xuất bản Thanh Hóa năm 2009, đã đề nghị với Nhà xuất bản là các bản thảo về Văn hóa Tâm linh của Công ty Văn hóa Bảo Thắng thì biên tập viên chỉ sửa lỗi chính tả, chỗ nào không hiểu thì điện thoại cho tôi, không tùy tiện sửa chữa câu chữ vì người không có kiến thức chuyên môn mà động bút biên tập sẽ rất nguy hại khi ra sách. Giám đốc Nhà xuất bản (Bùi Cao Tiêu) trấn an tôi là biên tập viên Phạm Khang đã ra mấy đầu sách, trong đó có đầu sách về Tướng thuật nên tôi có thể an tâm về trình độ của biên tập viên. Tôi nói đã đọc cuốn sách đó và anh Phạm Khang cóp nhật bài vở từ vài cuốn sách, sắp xếp lại thành bản thảo mới rồi đứng tên tác giả, trong khi khái niệm Văn hóa Tâm linh là phạm trù rất rộng, nhiều sắc thái và có những trường hợp hình thức, sắc thái thay đổi rất linh hoạt, đòi hỏi người nghiên cứu hoặc thực hành nghi thức tín ngưỡng phải có khả năng "Thiên định" mới có thể nhập tâm, khai triển nên không phải cứ chịu khó đọc là sẽ tiếp thu được. Người không thực sự có kiến thức về lĩnh vực này mà biên tập bản thảo sẽ giết tác giả, giết bạn đọc. Lúc đó, tôi không biết Phạm Khang đang cầm bản thảo cuốn "**Tử Vi Kiến Giải**" (tôi viết) đứng bên ngoài. Khi Phạm Khang bước vào, tôi rất ngại, dù trao đổi của tôi với Giám đốc Nhà Xuất bản là đúng, là cần thiết, không có ác ý nhưng những lời bộc trực đó vô tình đã làm tổn thương lòng tự trọng của Phạm Khang nên khi đọc những bình luận Phạm Khang "trao đổi" với bạn facebook, tôi có chút bực nhưng trấn an lòng: *Thôi, coi như là anh ấy trút giận "món nợ" từ năm xưa.*

Điện thoại cho Vũ Thị Hương Mai, tôi thật lòng:
"Mai ơi, anh làm thơ cho vui thôi. Khen đúng, chê đúng, chê sai, đều quý, đều đáng trân trọng. Chỉ có khen sai mới đáng sợ, Mai à!"

Bẵng đi vài tháng, đến ngày 13 tháng 2 năm 2017, Vũ Thị Hương Mai gửi qua email bài viết "**Vài lời với ông nhà thơ Phạm Khang**" về những bình luận của Phạm Khang trên trang facebook Tôi Yêu Hưng Yên ngày 14 tháng 8 năm 2016 nhưng tôi không đưa bài lên trang vì thấy ngữ điệu của bài viết đã vượt quá phạm vi tranh luận văn học nghệ thuật.

Rồi đến ngày 16 tháng 3 năm 2017, tôi nhận được email của nhà thơ Chủ Văn Long, hỏi đáp những bình luận của nhà thơ Phạm Khang về những cảm nhận của ông với bài thơ "**Bạn Quan**".

Ông trần tình:

"Tôi bình bài thơ "Bạn Quan" vì vô tình đọc bài thơ "Bạn Quan" của Đặng Xuân Xuyên trên báo mạng, điện cho Xuyên, thật lòng khen bài thơ hay. Xuyên cười bảo tôi: Chú thấy hay thì chú viết tặng "Bạn Quan" vài dòng đi. Quen biết Xuyên đã hơn 19 năm, trờ dư tửu hậu cùng nhau cũng nhiều, biết Xuyên không thích người khác khen xã giao, khen không đúng nên khi bình thơ Xuyên tôi đã kiệm lời. Vì thế mà nhà thơ Nguyễn Đăng Hành mới phàn nàn tôi mượn chuyện bình thơ để nói chuyện xã hội mà không bình hết cái hay của bài thơ "Bạn Quan". Vậy anh Phạm Khang hãy chỉ rõ bài thơ "Bạn Quan" đã mượn ý người xưa và cũ, nhạt thế nào? Tôi nịnh Đặng Xuân Xuyên ở điểm nào để bạn đọc cùng nghe."

Và có chút rầu lòng về cách ứng xử của lớp nhà thơ trẻ:

"Chê khen bài thơ đã đưa lên mạng tùy quyền từng người nhưng giá anh Phạm Khang phân tích, dẫn luận cho người khác thấy được đâu là ý của người xưa, đâu là cũ, là nhạt... còn đưa ra những nhận định chẳng ai rõ ý như thế là ác tâm, nói lấy được."

Tôi cũng định không đưa bài "**Gửi 2 anh Phạm Khang và Nguyễn Quý Mậu**" lên blog Trang Đặng Xuân Xuyên nhưng nghĩ đi nghĩ lại, nếu không đưa bài lên blog Trang Đặng Xuân Xuyên thì thật không công bằng với nhà thơ Chủ Văn Long nên tôi đã post bài lên trang cùng với bài "**Vài lời với ông nhà thơ Phạm Khang**" của tác giả Vũ Thị Hương Mai.

Thật tiếc là "những thế lực thù địch" đã đánh phá blog Trang Đặng Xuân Xuyên nên facebook chặn truy cập từ facebook nên tôi không dán được đường link 2 bài viết trên để Quý vị đọc giải trí. Nếu Quý vị nào quan tâm, xin tìm đọc 2 bài viết trên từ google.

Hà Nội, sáng 14 tháng 07-2021

ĐẶNG XUÂN XUYẾN

Kính mời đọc thêm những bài khác của tại giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/DangXuanXuyen.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9800 TÁC PHẨM